

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3235/2020
12.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... кога заступа пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против туженог Здравственог центра Ужице ОЈ Дом здравља Сјеница, ради поништаја решења о отказу и утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1711/19 од 06.09.2019 године, у седници одржаној 12.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1711/19 од 06.09.2019 године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П1 95/17 од 25.09.2018. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се поништи решење директора туженог о отказу уговора о раду број ...-... од 07.07.2017. године због истека рока на који је заснован. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац 25.07.2017. године, по сили закона засновао радни однос на неодређено време код туженог, као и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на радно место ... – Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1711/19 од 06.09.2019 године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члану 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је код туженог засновао радни однос на одређено време закључењем уговора о раду од 22.07.2015. године, ради замене ББ до повратка са породилског одсуства. На рад је ступио 16.07.2015. године и до престанка радног односа обављао је послове ... – ... у амбуланти у Тужиоцу је радни однос престао 27.07.2017. године на основу решења о отказу уговора о раду број ...-... од 07.07.2017. године, због истека рока на који је радни однос заснован, односно по повратку запослене коју је мењао, а након истека њеног породилског одсуства и одсуства ради неге детета.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одбили тужбени захтев као неоснован, налазећи да је тужиоцу законито престао радни однос на одређено време и да нису испуњени услови за преображај радног односа у радни однос на неодређено време на основу члана 37. Закона о раду. Без утицаја је чињеница да је тужилац обављао послове у амбуланти у ..., јер је обављао послове ... –, који су управо послови које је обављала ... ради чије замене је засновао радни однос на одређено време.

По оцени Врховног касационог суда, становиште нижестепених судова је правилно.

По одредби члана 37. став 2. Закона о раду, послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана (радни однос на одређено време) на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца. Изузетно од става 2. овог члана, уговор о раду на одређено време може да се закључи ако је то потребно због замене привремено одсутног запосленог, до његовог повратка (став 4. тачка 1.). Ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6.).

На основу цитираних законских одредби следи да се изузетак од ограничења трајања радног односа на одређено време (највише 24 месеца) прописан у члану 37. став 4. тачка 1. наведеног закона, односи на случај замене привремено одсутног запосленог до његовог повратка. Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос на одређено време управо због замене привремено одсутне запослене до њеног повратка, па је правилно становиште нижестепених судова да је оспорено решење о престанку радног односа тужиоцу законито, будући да по члану 175. став 1. тачка 1. Закона о раду, радни однос престаје истеком рока за који је заснован. Зато нису испуњени услови за преображај радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време на основу наведене законске одредбе (члан 37. Закона о раду).

Без утицаја су ревизијски наводи о месту рада тужиоца код туженог, јер је утврђено да је тужилац обављао управо послове –, што су послови привремено одсутне ... ради чије замене је засновао радни однос на одређено време.

Поред тога, Врховни касациони суд указује да је тужени по члану 2. став 1. тачка 5. и 9. Закона о буџетском систему, корисник јавних средстава па се у односу на њега примењују одредбе и тог закона. Законом о изменама и допунама тог закона („Службени гласник РС“ број 108/2013 од 06.12.2013. године) у члану 27е. додати су нови ставови 34. и 35. којима је прописано да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31.12.2015. године, а изузетно од тог става радни однос са новим лицима може се засновати уз сагласност тела Владе, на предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа уз претходно прибављено мишљење министарства. Наведена одредба члана 27е. став 34. новелирана је каснијим изменама и допунама („Службени гласник РС“ број 142/2014 од 25.12.2014. године, број 103/2015 од 14.12.2015. године и 99/2016 од 12.12.2016. године), тако да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних односно упражњених радних места до 31. децембра 2016. године, односно до 31. децембра 2017. године. Чланом 105. наведеног закона прописано је да ако су одредбе других закона, односно прописа у супротности са овим законом, примењују се одредбе овог закона.

Имајући у виду наведено, одредбе Закона о буџетском систему којима је прописана забрана заснивања радног односа са новим лицем, ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места су *lex specialis* у односу на одредбе Закона о раду којима се прописују услови за преображај радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време (што следи из одредбе члана 105. тог закона). Зато и по наведеним законским одредбама у конкретном случају није било услова за преображај радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић